

dødshjælp? Det kan man da vel nok forvente at fru Pia Kjærsgaard kan svare på i en afslutningsdebat som denne, også i form af en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Man skal undersøge alle spørgsmål, men man skal gøre det seriøst, og det er ikke et spørgsmål, man bare kan stå og svare ja eller nej til på éns folketingsgruppes vegne. Det kan hr. Jann Sjørnsen måske, men jeg må sige, at det er jeg ikke i stand til. Det er et etisk spørgsmål, det er et spørgsmål, som skal debatteres og kræver en lang, lang forberedelse, og det er noget, som jeg synes er utrolig vigtigt, utrolig følsomt og meget alvorligt.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Pia Christmas-Møller som ordfører.

Pia Christmas-Møller (KF):

Det kan såmænd være ligegyldigt, hvor man sætter sit kryds, for det er ligegyldigt, hvilken regering vi har. De siger nogenlunde det samme, og lige lidt bliver det til, så når det kommer til stykket, kan man alligevel hverken høre, se eller mærke forskel.

Hånden på hjertet: Jeg tror, at det er et udsagn, vi alle sammen uanset partifarve har hørt mange, mange gange fra opgivende vælgere lige indtil den 20. november sidste år. Siden er den snak brat forstummet, for den 20. november var ikke bare en sædvanlig valgdag. Det var en aldeles usædvanlig af slagsen, og her tænker jeg ikke kun på det usædvanlige i, at vi havde hele tre valg på samme dag, ej heller på det mindst lige så usædvanlige, at vælgerne stemte sig direkte til en ny borgerlig regering med et klart mandat.

Jeg tænker på den 20. november som den valgdag, der markerer vælgernes stille revolution; hvor de krævede og fik en regering, der sætter en ære i at sætte handling bag ord, vilje bag løfter og resultater bag målsætninger. Det var dagen, hvor vælgerne gav Poul Nyrup Rasmussens ledelse det røde kort, og det var dagen, hvor vælgerne beredte vejen for en ny og ambitiøs regering.

Som jeg forudså allerede ved åbningsdebatten, ville den nye borgerlige regering blive kendt som dynamikkens regering, og det tør antydes, at det første halve år har stået i ambitionernes og dynamikkens tegn. Det høje ambitionsniveau blev signaleret fra og med dag ét,

hvor VK-regeringen præsenterede et omfattende program for de første 100 dage, og dynamikken er dokumenteret ved den kendsgerning, at alt blev leveret til tiden. Travlt har der været måske, undertiden også for travlt, men meget skule nås, og vælgerne er i dag ikke i tvivl om, at det gør en forskel, hvor man sætter sit kryds, og hvem der har regeringsmagten.

I Det Konservative Folkeparti har vi kæmpet for at få en regering, der sætter hensynet til det enkelte menneske over hensynet til systemet. Vi har kæmpet for at få en regering, der både tør og evner at prioritere, og vi har kæmpet for at få en regering, der har ambitioner på danskernes og Danmarks vegne. Præcis disse perspektiver rummer den regering, vi nu har fået. Takterne er slået an på alle tre felter. Tiden tillader ikke, at jeg nævner alle de initiativer, der allerede nu viser, at der er tale om perspektiver, som vil blive omsat til virkelighed, så lad mig blot fremhæve nogle få eksempler.

KL 17.05

Viljen og evnen til at sætte mennesket før systemet har regeringen vist i praksis på en lang række områder, hvor vi allerede har gennemført frit valg, større fleksibilitet og mere individuel hensyntagen. Det gælder forbedring af barselordloven og indførelse af mulighed for kontant tilskud til de familier, der vælger selv at passe deres børn; det gælder orlovsmuligheden for pårørende til handicappede, og det gælder ældreområdet, hvad enten det drejer sig om frit valg af plejehjem og plejebolig eller frit valg af mere fleksibel hjemmehjælp.

På samme måde sættes det enkelte menneskes retsfølelse og retssikkerhed i centrum i forbindelse med den konservative justitsministers markant strengere straffe for vold og voldtægt. Der er her tale om en stribe retspolitiske opstramninger, som Det Konservative Folkeparti har kæmpet for i årtier, for i Det Konservative Folkeparti har hensynet til volds- og voldtægtsofferet altid gået forud for hensynet til voldsmanden. Nu bliver de opstramninger gennemført, for i morgen vedtages de endelig af et solidt flertal.

Parallelt hermed arbejder regeringens konservative socialminister målrettet med en række initiativer, der skal bryde den sociale arv. Viljen og evnen til at prioritere løsning af velfærdssamfundets kerneopgaver dokumenteres ved, at vi ikke vil finde os i, at tusindvis af syge blot bliver henvist til en venteliste frem for at blive behandlet. Derfor har vi gennemført en behandlings-